

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ +1 ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ
ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΚΑΙ Η ΟΜΑΔΑ

1. **Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ** ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΟΜΑΔΑ. ΟΧΙ ΓΙΑΤΙ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΠΑΝΤΑ ΑΛΛΑ ΓΙΑΤΙ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ-ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΕ ΑΥΤΗ. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΙ ΑΡΑ ΚΑΙ ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ.
2. **ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ** ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ. ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΝΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΚΑΙ ΑΣ ΜΗ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΠΑΝΤΑ. ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΧΕΙ ΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΧΑΙΡΕΤΑΙ. ΠΟΤΕ ΔΕ ΞΕΧΝΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ.
3. **ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ** ΠΗΓΑΙΝΩ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΩ ΜΕ ΑΓΩΝΙΑ. ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΩ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΑΓΧΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΑΝ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΕΙ, ΑΛΛΑ ΑΝ ΘΑ ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΕΙ ΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙ. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕ. ΚΡΑΤΑΩ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΑΥΤΑ ΣΥΖΗΤΩ. ΜΟΝΟ Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ ΞΕΡΕΙ ΤΑ ΚΑΚΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΘΑ ΤΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ. Η ΣΤΕΝΑΧΩΡΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟ. Η ΑΣΧΗΜΗ ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ.
4. ΦΟΡΑΕΙ ΠΑΝΤΑ **ΤΑ ΡΟΥΧΑ** ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ Ή ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ. ΔΕ ΦΟΡΑΕΙ ΟΤΙ ΝΑ ΝΑΙ ΓΙΑΤΙ Η ΟΜΑΔΑ ΤΟΥ ΘΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΑΝΟΡΓΑΝΩΤΗ. ΟΛΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΑΝΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΡΟΥΧΑ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΟΜΑΔΑ. ΕΓΩ ΦΡΟΝΤΙΖΩ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΕΤΟΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ Ή ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ. ΑΝ ΔΕΝ ΜΟΥ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ, ΚΑΜΙΑ ΦΟΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΞΕΧΑΣΩ. ΔΕΝ ΦΤΑΙΩ ΕΓΩ. ΑΥΤΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΥ.
5. **Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ-ΔΑΣΚΑΛΟΣ** ΕΙΝΑΙ Ο ΠΙΟ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ. ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΕΡΧΟΜΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ. ΟΤΑΝ ΦΩΝΑΖΕΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΝΟΙΑΖΕΤΑΙ. ΟΤΑΝ ΔΙΝΕΙ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΜΕ ΕΝΤΟΝΟ ΤΡΟΠΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΚΑΝΕΙ ΜΑΘΗΜΑ ΜΕ ΠΑΘΟΣ. ΟΤΑΝ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΑΞΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ. ΟΤΑΝ ΕΙΡΩΝΕΥΕΤΑΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΩ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ. ΟΤΑΝ ΒΡΙΖΕΙ Ή ΧΕΙΡΟΔΙΚΕΙ ΜΑΛΛΟΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΕΙ. Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΟΥ. ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΧΩ ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ ΓΙΑΤΙ ΤΟΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ.
6. **ΣΤΟΝ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ** ΠΑΝΤΑ ΜΙΛΑΩ ΓΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΟΥ. ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ. ΑΝ ΔΕ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ ΚΑΤΙ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΤΟ ΛΕΩ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΖΗΤΑΜΕ. ΠΟΤΕ ΔΕ ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΛΗΞΗ ΚΑΠΟΙΟΥ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑΤΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΘΑ ΕΧΕΙ ΕΝΤΑΣΗ. ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ Ο ΜΟΝΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΓΙΑ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ. ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΚΑΛΟΠΡΟΑΙΡΕΤΑ ΚΑΝΕΙ ΚΑΚΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ. Η ΕΙΚΟΝΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΕΞΕΔΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΟΥ ΘΑ ΕΧΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ ΑΥΡΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ. ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΚΑΙ ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΝΑ ΒΛΕΠΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΝΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟ.
7. **ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ** ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΙΑ ΠΑΡΕΑ. ΟΛΟΙ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΜΕ. Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ. ΟΠΩΣ ΘΑΥΜΑΖΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΠΑΙΧΤΗ Ή ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΟΜΑΔΑ Ή ΕΝΑΝ ΚΑΛΟ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΕΤΣΙ ΟΛΟΙ ΘΑ ΘΑΥΜΑΣΟΥΝ ΕΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΚΟΙΝΟ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΓΕΛΙΟ ΚΑΙ ΖΩΝΤΑΝΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ. ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥΣ ΜΑΣ. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΣ. ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΠΟΥ ΝΑ ΒΟΗΘΑ ΣΤΟ ΘΕΑΜΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΟΛΩΝ. ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΔΥΟ, ΑΛΛΑ ΕΥΤΥΧΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟΙ.
8. **ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ** ΔΕΝ ΣΧΟΛΙΑΖΩ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΜΕ ΕΝΟΧΛΟΥΝ. Ο ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΟΠΟΝΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΛΕΟΝ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΟΥ ΠΑΡΑΠΟΝΟ. ΟΛΑ ΛΥΝΟΝΤΑΙ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΥΘΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΓΚΡΙΝΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΡΜΟΥΡΑ.
9. **Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ Ο ΥΠΝΟΣ** ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. ΑΝ ΚΑΤΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ ΔΕ ΔΙΣΤΑΖΩ ΝΑ ΑΠΟΥΣΙΑΣΩ ΣΕ ΑΓΩΝΑ Ή ΠΡΟΠΟΝΗΣΗ. Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΑΤΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ. ΠΡΕΠΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΖΕΙ.
10. Η ΟΜΑΔΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ **ΑΠΟΛΑΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΤΟΝΩΣΗ** ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΕΙ ΟΤΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΕΝΑ ΠΛΗΘΟΣ **ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ** ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥ. ΕΓΩ ΘΕΤΩ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΟΤΙ ΑΓΑΠΑ ΚΑΙ ΘΕΛΕΙ ΠΙΟ ΠΟΛΥ.

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ. ΞΕΚΙΝΑΣ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΓΕΛΙΑ, ΑΡΧΙΖΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΕΧΕΙΣ ΑΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΙΕΣΗ, ΣΥΓΚΡΟΥΕΣΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΦΩΝΕΙΣ, ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΑ ΠΛΑΘΕΙΣ ΕΝΑ ΔΥΝΑΤΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΕ ΣΤΗΡΙΖΕΙ. Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΣΤΗ ΖΩΗ ΧΑΙΡΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΛΥΠΟΜΑΣΤΕ ΜΟΝΟΙ ΕΝΩ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΧΑΙΡΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΛΥΠΟΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.